

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECUNDVM.

pseudoprophete, & edent signa ac prodigia, ad decipiendū, si fieri possit, etiam electos. Vos autē caute, ecce prædixi vobis oīa. Cæterū in illis diebus post afflictionē illam sol obtenebrabit, & luna nō dabit splendorē suū: & stellæ cœli decident, & virtutes quę in cœlis sunt, concutient. Et tunc videbunt filiū hoīs venientem in nubibus, cū potestate multa & gloria. Et tunc mittet angelos suos, & aggregabit electos suos a quatuor ventis, a summo terrę vsq; ad summū cœli. A ficu vero discite similitudinē. Cū ramus eius iam tener fuerit, pduxeritq; folia, scitis, qđ prope sit æstas. Sic & vos cū hæc videritis fieri, scitote, quod prope sit in foribꝫ. Amen dico vobis, quod nō præteribit generatio hæc, donec omīa hæc facta fuerint. Cœlū & terra præteribunt, sed verba mea non præteribunt. Cæterū de die illo ac tpe, nemo nouit, ne angeli quī dē q; in cœlo sunt, nec ipse filius, sed solus pater. Cauete, vigilate & orate, nescitis em̄ qñ tps sit. Sicut homo q; peregre agit relicta domo sua, deditq; seruis suis substantiā suā, ac suū cuiq; opus, & ianitori mādauit vt vigilaret. Vigilare igitur, nescitis em̄, qñ dñs domus vterus sit sero an medio noctis, an in gallicinio, an diluculo: ne si venerit repente, offendat vos dormiētes. Cæterū quę dico vobis, omnibus dico, vigilate.

¶ CAPVT. XIII.

Rat autē pascha, & azymorum dies futuri post biduum. Et quærebant summi sacerdotes & scribe, quomodo eum per dolū cōprehensum occiderent. Dicebant autem; Non in die festo, ne tumultus fiat populi: Et cū esset

MARCVM. Fo. XLIII.

Bethaniæ in domo Simonis leprosi, accubente eo venit mulier
 habens alabastrū vnguenti nardi pificæ p̄ciosæ, & cōminuto alaba-
 astro effudit illi in caput. Erāt autē q̄dā, q̄ indignarent̄ ap̄d̄ sese,
 ac dicerent: Ad quid perditio hæc vnguenti? nā poterat hoc ven-
 di pluris quā trecentis denarijs, ac dari pauperibus. Et infremue-
 runt aduersus illā. At Iesus dixit: sinite illā, cur illi molesti estis?
 bonū opus operata est erga me. Sēper em̄ pauperes habetis vo-
 biscū: & quocūq; volueritis, potestis illis benefacere, me ve-
 ro nō semper habetis, quod potuit, hæc fecit: præuenit, vt vnge-
 ret meū corpus ad sepulturā. Amen dico vobis: Vbicunq; præ-
 dicatū fuerit euangeliū hoc in totum mundū, etiā hoc quod fecit
 hæc, diceēt in memoriā istius. Et Iudas Iscariotes, vnus e duode-
 cim, abiit ad summos sacerdotes, vt traderet eum illis. Quo audi-
 to, illi gauisi sunt, & polliciti sunt ei pecuniā se duros. Et quæ-
 rebat, quō opportune illū traderet. Ac primo die azymorū, cum
 pascha immolarent, dicunt illi discipuli sui: Vbi vis vt abeam⁹ &
 patem⁹, vt edam pascha? Et emittit duos e discipulis suis, & dicit
 illis: Ite in ciuitatē, & occurret vobis homo hydrīam aquæ baiu-
 lans, sequimini illū: & quocūq; ingressus fuerit, dicite patri fami-
 lias, magister dicit: Vbi est diuersoriū, vbi pascha cum discipulis
 meis edam? Et ille vobis ostēdet tricliniū magnū, stratū, paratū,
 illic parate nobis. Et exierunt discipuli eius, & venerunt in ciui-
 tatē, & repererūt quēadmodū dixerat illis. paraueruntq; pascha.
 Et cū vespera iam esset, venit cum duodecim. Et cum accūberent
 ederentq;, dixit Iesus: Amen dico vobis: Vnus ex vobis prodit

SECUNDVM

turus est me, qui edit mecū. At illi cōperunt esse mœssi, ac dice-
 re illi singulatim: Nū ego? Et alius, nū ego? Ille vero respondens,
 dixit illis: Vnus e duodecim qui intingit mecū in catinum. Filius
 quidē hoīs vadit, sicut scriptū est de illo: Sed vā hoī illi, p̄ quē fi-
 lius hoīs prodit, Bonum erat illi, si natus nō fuisset homo ille. Et
 edentibus illis, sumpto Iesus pane, cū gratias egisset, fregit & de-
 dit illis, ac dixit: Sumite, comedite, hoc est corpus meū. Et accep-
 to poculo, cū grās egisset, dedit illis, & biberūt ex eo oēs, & dixit
 illis: Hic est sanguis meus noui testamēti, q̄ p̄ multis effunditur.
 Amē dico vobis, posthac nō bibā de fructu vitis, vsq; ad diē illū,
 cū illud bibero nouū in regno dei. Et cū hymnū dixissent, exierūt
 in montē oliuarū. Et dicit illis Iesus: Oēs offendiculū patiemini
 per me in nocte hac, quia scriptū est: Percutiā pastorē, & disper-
 gent oves. Sed posteaqnā resurrexero præcedā vos in Galilæā.
 Petr⁹ aut̄ dixit illi: Etiā si oēs offendiculū passi fuerint, at nō ego.
 Et dicit illi Iesus: Amen dico tibi, qđ hodie in nocte hac, priusq̄
 bis gall⁹ cecinerit, ter abnegabis me. At ille vehementi⁹ dicebat:
 Immo si me oportuerit cōmori tibi, nō te abnegabo. Simiter aut̄
 & oēs dicebant. Et veniūt in locū cui⁹ nomē Gethsemani & dicit
 discipulis suis: Sedete hic, donec digressus orauero. Et assumit
 Petrū, & Iacobū, & Ioannē secum, cœpitq; expauescere & angī.
 Et dixit illis: Dolo afficiāia mea vsq; ad mortē, manete hic &
 vigilate. Et progressus paululū prostratus est in terram & orauit,
 vt si possibile esset, transiret a se hora, & dicebat: Abba pater, oīa
 possibilīa sunt tibi, aufer poculū a me hoc. Veruntamē nō quid

ego velim, sed quod tu. Et venit, & offendit eos dormientes, dicitque Petro: Simon dormis? non potuisti unam horam vigilare? Vigilate, & orate, ne veniatis in tentationem. Spiritus quidem promptus, ac caro infirma. Et rursus digressus orabat, & eundem dixit sermonem. Et reuersus offendit illos rursus dormientes, erant enim oculi eorum grauati: neque sciebant quid illi responderet. Et venit tertio, dicitque illis: Dormite posthac & requiescite. Sufficit. Venit hora ecce tradit filius hominis in manus peccatorum. Surgite eamus. Ecce qui perdit me, appropinquat. Et continuo adhuc eo loquente accedit Iudas, qui erat unus e duodecim, & cum illo turba multa cum gladijs & fustibus a summis sacerdotibus & scribis & senioribus. Dederat autem is qui prodebat eum, commune signum illis, dicens: Quicumque osculatus fuero, is est, comprehendite illum, & abducite caute. Et cum venisset, protinus accedit ad illum, dicitque ei: Rabbi rabbi, ac deosculatus est eum. Illi vero iniecerunt in illum manus suas, & comprehenderunt eum. Unus autem quispiam astantium educto gladio percussit seruum summi sacerdotis, & amputauit eius auriculam. Et respondens Iesus dixit illis: Tanquam ad latronem existis cum gladijs ac fustibus ad comprehendendum me, quotidie eram apud vos in templo docens, & non comprehendistis me, sed ista sunt ut impleantur scripturae. Et relicto illo omnes fugerunt. Et unusquispiam adolescentulus sequebatur illum circum amictus sindone super nudum, & comprehendit illum adolescentulum. Ille vero relicta sindone nudus effugit ab illis. Et abduxerunt Iesum ad summum sacerdotem. Et conueniunt cum illo omnes summi

mi sacerdotes & seniores & scribæ. Et Petrus eminus sequebat
illum donec venisset in atrium summi sacerdotis, & erat sedens vna
cū ministris, & calefiebat, ad lumen. Summi vero sacerdotes & totū
cōciliū quærebāt aduersus Iesum testimoniū, vt morti traderēt
eū, nec inueniebant. Nā mlti falsum testimoniū dixerāt aduersus
illū, nec erāt satis idonea testimonia. Et quā assurgebāt & falsum
testimoniū ferebant aduersus illū, dicentes: Nos audiui⁹ eū di-
centē: Ego diuinā tēplū hoc quod est manib⁹ factū, & tribus diebus
aliud sine manib⁹ factū extruā. Et ne sic quidē satis idonea erant
testimonia illorū. Et surgens summ⁹ sacerdos in mediū, interro-
gabat Iesum dicens: Nō rēdes quicquid? Quid isti aduersū te dicunt
testimonia? At ille tacebat, neque quicquid respondebat. Rursum sum-
mus sacerdos interrogauit, & dicit illi: Tu es ille Christus filius
benedicti? Iesus autē dixit: Ego sū, & videbitis filiū hoīs sedentē a
dextris virtutis, & venientem in nubibus cœli. Sūmus autē sacer-
dos dilaceratis vestibus suis dixit: Quid præterea opus habem⁹
testibus? Audistis blaphemiā. Quid vobis videt? Illi vero omnes
cōdemnauerunt eū esse reū mortis. Et cœperūt quidā conspuere
in eū, & obuelare faciem illius, & colaphis eū cædere, & dicere
illi: Diuina. Ac ministri alapas illi impingebāt. Et cū esset Petrus
in atrio inferius, venit vna ancillarū summi sacerdotis, cūque vidisset
Petrum calefacientē se, intuita illū, dicit: Et tu cū Nazareno Iesu
fuisse? At ille negauit, dicens: Non noui, neque scio quid dicas. Et
exiuit foras in vestibulū, & gallus cecinit. Et ancilla cū vidisset eū
rursū cœpit dicere his qui astabant, hic ex illis est. At ille rursū

negabat, ac paulo post iterū, qui a stabāt, dicebant Petro: Vere ex illis es, nam & Galilæus es, & loquela tua cōuenit. At ille coepit execrari ac deierare, nō noui hoīem istū de quo dicitis. Et iterum gallus cecinit. Recordatusq; est Petrus verbi quod dixerat illi Iesus: Priusq; gallus cecinerit bis, abnegabis me ter, coepitq; flere.

¶ CAPVT. XV.

T cōfestim diluculo concilio inuito summi sacerdotes cum senioribus & scribis ac toto cōfessu vinctum Iesum abduxerunt, tradideruntq; Pilato. Et interrogauit eū Pilatus: Tu es ille rex Iudæorū? At ille respondēs, dixit illis: Tu dicis. Et accusabāt eū summi sacerdotes de multis. Pilat⁹ autē rursus interrogauit illū, dicens: Non respondes quicquā? ecce q̄ multa aduersus te testant̄? Iesus autē deinde nihil respondit, adeo ut admiraret̄ Pilatus. Cæterū in festo dimittebat illis vnū vinctū: quēcunq; postulassent. Erat autē q̄ dicebāt Barabbas, q̄ cū seditionis auctorib⁹ fuerat vinctus, q̄ per seditionē cædē patrauerant. Et cū acclamasset turba, coepit flagitare, ut faceret quēadmodū semper fecerat ipsis. Pilat⁹ autē respōdit eis, dicens: Vultis dimittā vobis regē illū Iudæorū? Sciebat em̄ qd̄ ppter inuidiā tradidissent illū summi sacerdotes. Sūmi vero sacerdotes cōcitauerūt turbā, ut potius Barabbā dimitteret ipsis. Pilat⁹ autē respōdens rursū, ait illis: Quid igit̄ vultis faciā ei, quē dicitis regē Iudæorum? At illi rursū clamauerūt: Crucifige istū. Pilat⁹ autē dicebat illis: Quid em̄ mali fecit? At illi vehementius clamauerūt: Crucifige eū. Pilatus vero volens turbæ facere satis, dimisit illis Barabbam, & tradidit